Újság

Archive / Collection of Designs and Drawings

Accession Nr.:	KRTF 7697.1-4
Date of production:	1977 1979 1985
Place of production:	Budapest
Materials:	paper
Techniques:	press printed
Dimensions:	A4 lap

© 2012-2026, All rights reserved Museum of Applied Arts

BÚTOR ÉS NÉPMŰVÉSZET

Örömmel figyeltünk fel először a budapesti Kereskedelmi utcai Népművészeti és Háziipari Szövetkezet üzletében, majd a Váci utcai népművészeti boltban az új, népi motívumú, faragott asztalokra, padokra, székekre. A darabok ezek bútorüzletében, népművészeti boltban nem láthatók, a áruk is vonzó a több rusztikus bútorhoz viszonyítva. E bútorok alkotója: Bonéfai Miklós.

— Hogyan jutott eszébe, hogy rusztikus padokat, asztalokat készítsen?

— A téma régóta foglalkoztatott: vidékről származom, faipari technikumot végeztem, asztalos vagyok. A hétvégi kirándulások is lehet hatnak kedvenc témámhoz. Legutóbb Holdfén járturk, ahol majdnem az egész falu múzeum: a házak eredeti parasztbútorokkal vannak berendezve. Sokat rajzoltam. Megtetszettek, hogy mind lobotban felhasználhatóan majd bútoraim tervezésénél a tájjellegnek megfelelő motívumokat. Sok könyvet is olvastam ennek érdekében. Úgy láttam, hogy rusztikus bútorokból nincs olyan kínálat nálunk, ami a népművészeti szintet is megüti, de egyúttal árban is elérhető. Kezdetben azonban csak a családnak készítettem népművészeti jellegű darabokat, a faragásaai az elmúlt években kezdtem foglalkozni.

— Hogyan ügyelt fel bútoraira a Népművészeti és Háziipari Szövetkezet?

— Éppen ezért kezdtem el beszélni a családnak készült egyik legszerkezetibb darabom erdélyi motívumú díszességgel volt. Sokan megcsodálták, kértek, a végül egy mester elhárításával bejelentkeztem a Népművészeti Tanácsnál. Azt kérték, hogy szóljon ki egy zsűri, és bírálja el, amit csinálnak, megfelel-e a népművészet igényeinek.

— Kikből állt a zsűri?

— Az elnök dr. Domanovszky György professzor, a Nemzeti Múzeum néprajzkutató csoportjának igazgatója volt. Rajta kívül több neves szakember. Itt együttal azt is szerették megnézni, hogy Domanovszky professzorról kedvetlő fogva nagyon sok szakmai elfogultást, segítséget kapnak. Például különbbe régi és modern, magyar és külföldi parasztbútorokkal foglalkozó kiadványokra is felhívta a figyelmemet.

— Mikor állították ki először bútorait a Népművészeti és Háziipari Szövetkezet boltjában?

— 1977 júniusában mutattam be az első szériaként mintadarabokat a zsűrinek.

— Mi az új, a sajátos az ön által készített bútorokban?

— A Népművészeti Szövetkezettel faragó népművészek előtt is készítettek hasonló, egyedi bútorokat — gazdag lúci faragásokkal, sok munkaóra-ráfordítással. Éppen ezért ezek 15—16 ezer forintos árban kerülnek forgalomba. Ezt egy átlagfizetésű nem tudja megvenni! Az a bútor, amit én készítek, árban elérhető bárki számára. Az igaz, hogy nem olyan gazdag, aprólékos lúci faragású, mint az előbbiek. Gépi megmunkálással készül.

— Milyen bútorfajtákat készít?

— Asztalt, ládát, padot, tálalót, széket, étkezőgarnitúrát, találkozónégyet.

— Másfajta bútorokra nem gondol?

— De igen. A mai városi lakások kis méretűek, fűtőtest jobban lehet terjeszkedésre használ. Ezért már tervezett, sőt is készítünk. Sőt szeretnék faragott bőrszalagot is. A kisker-tek tulajdonosait pedig faragott dísz-kerítéssel örvendeztetnék meg.

— Hol lehet ma látni és vásárolni az ön által készített bútorokat?

— A kirakatok „gazdája" a Nemzeti és Textilcégnél Háziipari Szövetkezet (Bp. VI., Bajcsy u. 3.). Itt vagyok én is alkalmazott. Az érdeklődési pedig a Népművészeti és Háziipari Szövetkezet Váci utcai üzlete foglalkozik. 1978 nyarán a Fővárosi Művelődési Házban kiállítást is rendeznek, amit — a nagy érdeklődésre tekintettel — az év tavaszán megismétlünk.

Köszönjük a beszélgetést. S remélem, hogy a Boszéki-féle olcsó, népművészeti jellegű bútorokból mind többet láthatunk és vásárolhatunk majd.

Dr. Szalontai Éva

AHOL A DIVAT SZÜLETIK

Beszélgetés
Weingruber Évával,
a Fővárosi Kézműipari Vállalat
művészeti vezetőjével

© 2012-2026, All rights reserved Museum of Applied Arts

Balatoni divat 1977

Körüljártuk a Balaton-partot, hogy benézzünkjünk arrról, mit viselnek a nyaralók, és ötletet adjunk azoknak, akik augusztusban érettek lehetnek.

Az északi és déli part divatja eltérő, elsősorban az időjárás miatt. Az északi parton napközben is kellemes a hűvös, változó, viharlámpát jön a szél, a vihar, az esték sokkal hűvösebbek, mint a déli parton. Itt szinte — még strandon is — sötétedés lehet meleg kiegészítőkre. (Különösen a kisgyermekkel nyaralók gondoljanak erre, és a táskájukba esetleg fagyás a strandtáskájukba a pulóvert vagy a melegítőfelsőt legalább a felső részét.) Fűzés kívül a tó, a hegyvonulatok is más fűhatást kívánnak: az északi part divatja romantikusabb, a déliét modernebb, határozottabb, flatárosabb.

Az északi parton

— Éppenség, első főszerepet kaszfogott felsőrészével becsábítgató strapabírós kartonszoknya. A kissé ujjatlan vászonblúz a szoknyával rózsaszínű-fehér csíkos formában szabott, hajlott vonalúvá szélesedő. Ez a ruha strandon is, esti sétánkáshoz is szerhető. A fűzős mellrész a hajlatot megsimítóra, a nőtlenül a Szegedi Hóna-fűre hidegmelet hagyományra emlékeztet. (1. rajz.)

A déli parton

— Oldott gumiszálú strandruhánga pettyes kartonból. A bőtől eltérő formába illő kosárú nő pöttyös, amit bőtől kötött mag. A sötét fehér szűk anyaghoz kell szabni, hogy jobban simuljon az alakra. (2. rajz.)

— Dagás szőke frottírból fűzőrészben szabott, bőrfly tej gyöngy. Hosszú strandruha is lehet, ha a nyakkivágást hosszú alá csúsztatjuk és a tengelyből, a bőtön keresztese, előt a derékon kötjük meg. (3. rajz.)

Szöveg: Nagy Anna

17

© 2012-2026, All rights reserved Museum of Applied Arts